

OKTATÁSI DÉKÁNHELYETTESI FELADATTAL KAPCSOLATOS TERVEK, ELKÉPZELÉSEK

Nem volt könnyű dolog eldöntennem, beadjam-e pályázatomat a meghirdetett oktatási dékánhelyettesi állásra. Listákat készítettem az elérendő célokról, a megoldandó feladatokról, a megoldáskeresés módjairól, a várható nehézségekről. Számba vettem pillanatnyi helyzetünket, lehetőségeinket, képességeimet és tapasztalataimat, a lehetséges támogatóim körét.

Nem tagadom, dilemmám megoldásában közrejátszott a kar és a centrum vezetőinek biztató támogatása, akik klinikus voltam mellett pozitívumként a családvostan diszciplína kifejlesztését és mindhárom képzési szinten történő sikeres bevezetését hozták fel. Végül döntöttem.

Tudom temérdek a teendőnk. Van olyan, amivel nem várhatunk, de van más dolog, amire több az időnk és megfontoltabban léphetünk előre. Az elvégzendő munka egy része törvényben előírt feladat, más része a kar intézeteinek és klinikáinak haladás-diktálta kötelessége.

Messze vagyunk az ideális helyzettől, de tevékenységemet csak ezt megcélózva tudom elképzelni.

Lássuk mit tartok magam ideális állapotnak az orvoscépzés, továbbképzés vonatkozásában?

1. Azt, amelyben egyetemünk képzési, szak- és továbbképzési rendszere illeszthető a fejlett országok gyakorlatához.
2. Ahol a képességfejlesztés valamennyi eleme (elméleti ismeretek, gyakorlati készségek, orvosi attitűdök) egyforma súllyal szerepelnek oktatási programjainkban. Az orvostanhallgató, a rezidens és a továbbképzésben résztvevő szakorvos korszerű, átfedéseket és hiányokat nem tartalmazó tananyagot sajátít el lelkes tanárok közreműködésével, vonzó oktatási módszerek alkalmazásával.
3. Amikor számottevően javulnak egyetemünkön az oktatás tárgyi feltételei és sokkal több pénz van a finanszírozásra, az új módszerek, eljárások bevezetésére, oktatási továbbképzésekre, tapasztalatcserékre.
4. Ahol ismertek a valós oktatási teljesítmények, amelyek számítanak a szakmai előrejutásban, az elismerések (vagy szankciók) odaítélésében, s amelyek befolyásolják a finanszírozást.
5. Amikor a klinikák felelős gazdái lesznek a régióinkban az adott kurrikulum teljes vertikuma oktatásának az orvostanhallgatótól a nyugdíj előtt álló szakorvosig.
6. Amelyben hosszútávon adottak az orvoscépzés-továbbképzés összehangolt továbbfejlesztésének feltételei.
7. Amikor koordináltabbá válik az orvos- és egészségtudományi képzés és továbbképzés, javul az együttműködés egyetemünkön a különböző karok között, valamint az orvoskar intézetei között.
8. Ahol a színvonalas betegellátást végző akkreditált oktató kórházaink megfelelő struktúrában integrálódnak az egyetemhez, hozzájárulva oktatási feladataink megoldásához főképpen posztgraduális szinten.

Amennyiben megválasztanak oktatási dékánhelyettesnek fontosnak tartom két stratégiai területen előre vinni az előző dékánhelyettes által elindított munkát. Ezek:

1. A kredit rendszerű oktatásra történő áttérés.
2. Az orvosképzés, szak- és továbbképzés koordinált továbbfejlesztése.

A kredit rendszerre történő áttérést törvény írja elő számunkra. A feladat elvégzéséhez néhány főből álló szakértői munkabizottságot kívánok létrehozni.

Az orvos- és szakorvosképzés koordinált továbbfejlesztése akkor lesz sikeres, ha az egyes intézetek oktatási gyakorlatának tartalmi és módszertani korszerűsítésére épül. Ez a munka az egyes évfolyamokon oktatott tantárgyak képviselői által összeállított javaslatok alapján alulról építkezve valósítható meg. Úgy vélem, hasznos lenne átgondolni a jelenlegi – csak óraszám keretre alapozott – normatív finanszírozási rendszert és azt a fenti célok megvalósítása érdekében módosítani.

A graduális tananyagok megújítása, a kurrikulumok horizontális és vertikális összehangolása ugyancsak tovább nem halasztható feladatunk. Fontos előzmény, hogy az ÁOK Tanácsa megszavazta a reform un. mérsékelt változatát. Ezzel összefüggésben is az elmúlt két évben eredményes szakmai munka kezdődött el. Úgy vélem az előrehaladáshoz további egyeztetésre van szükség, valamint a Kurrikulum Reform Bizottság munkájának újraindítására.

A klinikai oktatás vonatkozásában feladat a graduális és posztgraduális kurrikulumok tananyagainak koordinálása. Ez akkor lehetséges, ha minden érintett klinikai tárgy vonatkozásában kidolgozásra kerül a szakorvosképzés részletes tanrendje. Szükség van arra, hogy a klinikák felismerjék saját szerepüket és felelősségüket az érintett szakma egyetemi oktatásának teljes vertikumáért, amely felöleli az orvosképzést, a szakképzést és a szakmai pálya végéig tartó folyamatos szakorvos továbbképzés időszakát. Tevékenységgemmel ahol tudok segítséget kívánok nyújtani az intézetekben megvalósuló tananyag reformhoz, amely a tantárgyak tartalmi-metodikai megújulását eredményezheti. Nem térhetünk ki új tantárgyak bevezetése elől sem.

Segítséget kívánok nyújtani a különböző újszerű oktatási módszerek adaptálásához és kifejlesztéséhez. Kari szinten rendszeres oktatói továbbképzéseket kívánok szervezni, valamint elősegíteni és ösztönözni ezek megszervezését az elméleti intézetekben, klinikákon.

A jelenlegi nemzetközi kapcsolataink mellett elő kívánom segíteni újak kialakítását és a meglévők továbbfejlesztését. A nemzetközi együttműködések hozzájárulhatnak az egyes szakmák oktatási programjainak korszerűbbé tételéhez, nagyobb összegű pályázatok elnyeréséhez.

Az egy évvel ezelőtt kidolgozott és ideiglenesen bevezetett leckekönyv fontos eszköze a gyakorlati (főleg klinikai) készségek tanításának. A tapasztalatok alapján több vonatkozásában változtatnunk szükséges: a javított, könnyebben használható leckekönyvet javaslom bevezetni. Bizonyára a jövőben is szükség lesz ennek folyamatos értékelésére és a tartalom finomítására.

Elképzeléseim egyike, hogy visszatérjünk az oktatási programok rendszeres kiértékelésének gyakorlatára. Néhány fős szakértői munkabizottságot kívánok létrehozni ahhoz, hogy a feed-back rendszer ismét bevezetésre kerüljön.

Kívánatos lenne ösztönző finanszírozási rendszert kialakítani egyetemünkön, amely elősegítheti az intézetekben sorra kerülő új oktatási módszerek bevezetését.

Az oktatás tartalmi és módszertani reformját csak a tárgyi feltételek egyidejű lényeges javítása mellett lehetséges végrehajtani. Szorgalmazni kívánom az Egyetemi Oktatási Központ funkcionális és építészeti megtervezését és a beruházás elkezdését, amely lényegesen elősegítheti az általános és speciális klinikai készségek oktatását és azok begyakorlását.

Szükség van az internet szolgáltatások bővítésére, távoktatási programok kidolgozására és/vagy adaptálására, valamint a technikai eszközparkunk bővítésére.

A tárgyi feltételek javítása az angol alapítványi pénzből, egyes ágazati költségvetési keretből és plusz anyagi források (hazai és nemzetközi pályázatok, szakmai szponzorok, alapítványok) felderítése és igénybevétele révén valósulhat meg.

Célszerűnek tartanám az **Orvosképzési- és Továbbképzési Tanács** létrehozását.

Célja:

1. Az orvosképzés, szak- és továbbképzés összehangolt fejlesztésével kapcsolatos hosszú távú feladatok meghatározása, kidolgozása, megvalósítása.
2. Az anyagi erőforrások előteremtése, kari és/vagy intézeti feladatokhoz rendelése.

Összetétele:

Elnöke: ÁOK dékánja

Tagjai: OEC elnök, oktatási dékánhelyettes, Szak- és Továbbképző Központ igazgató, Angol Program elnöke, Oktatási Bizottság elnöke, ágazati gazdasági főigazgató helyettes, HÖK képviselő, a rezidensek képviselője.

Munkamódszere:

3-5 fős feladat-orientált munkabizottságokban (pl. Kurrikulum Reform Bizottság, Kredit Bizottság, Oktatókórházak Integrációját Előkészítő Bizottság, Szak- és Továbbképzési Bizottság) történne az anyagok előkészítése.

Végül meggyőződéseim, hogy a Pécsi Tudományegyetemen folyó orvosképzés, szak- és továbbképzés összehangolt fejlesztése, annak tartalmi és módszertani megújulása egyike a sürgető feladatainknak. Ebben a munkában az oktatási dékánhelyettes kötelessége: kezdeményezni, ösztönözni és koordinálni az elméleti intézetekben, a klinikákon és a kari szinten megvalósuló pozitív változásokat.

Pécs, 2001. május 15.

Dr. Nagy Lajos

intézetvezető egyetemi tanár

PTE, ÁOK, Családorvostani Intézet és

Betegfelvételi Osztály